

hjælpe til at ændre de daarlige Valutaforhold og bedre vil kunne bevirke, at Kronekursen hæves.

Lovforslaget gaar jo ud paa fuldstændig at forbyde al Import her til Landet, dog saaledes, at Valutaraadet skulde have Lov til at give Dispensation fra denne Bestemmelse. Virkningen af et saadant Importforbud ligger lige for, den er nævnt i Gaar fra denne Plads af mit Partis Ordfører (Jørgen Jensen) saavel som af andre ærede Talere. Virkningen vil utvivlsomt i første Linie blive en Fordyrelse af de Varer, som allerede er kommet her til Landet, og det vil paa den Maade, som det blev sagt i Gaar af forskellige Talere, blive en Toldbeskyttelse af meget stort Omfang. Hvis et saadant Lovforslag bliver gennemført og vi af den Grund faar den Varefordyrelse, som sikkert vil komme, er vi alle klare over, at saa maa vi skride til en Rationering og Prisregulering af den anden Verden, og det vil kræve en meget stor Stab af Embedsmænd til at forvalte og gennemføre disse to Ting. Alle Medlemmer her i Tinget har sikkert haft Ærinde i Nikolaj Kirke og set, hvor mange Mennesker der var, men til at ordne de Forhold, her bliver Tale om, vil der sikkert blive Brug for saa mange Folk, at der skal baade een og to Nikolaj Kirkebygninger til at rumme dem. Det mener jeg dog, man maa være noget betænkelig ved. Enhver, der tænker roligt over disse Forhold, vil sikkert indrømme, at Resultatet af Forslagets Gennemførelse i første Linie vil blive en fuldstændig Baandlæggelse af den Foretagsomhed og Arbejdsudfoldelse, som Landet netop nu trænger til mere end nogen Sinde. Hele vort Erhvervsliv vil blive indsnøret i en Spændetrøje, naar Udenrigshandelen skal bestemmes af Valutaraadet og Indenrigshandelen af den overordentlige Kommission. Denne har i Lovforslagets Bilag C. bl. a. udtalt, at der naturligvis er visse Varer, den ikke kunde tænke sig at gribe ind overfor. Det er saadanne Varer, som skal tilføres Landbruget, eller som vi skal bruge for at faa Produktionen op, Varer som Foderstoffer, Gødning og Kul, herom siges der, at Erhvervenes Repræsentanter skal selvfølgelig have Lov til at tale med om, hvad der er absolut nødvendigt af disse Varer.

I Lovforslagets Bilag D. skriver Landbrugsraadet paa 2den Side angaaende Tilførslerne til Landbruget noget, som jeg synes i allerhøjeste Grad belyser, hvad det vil kunne betyde, hvis man i mindste

Maade rører ved disse Forhold. Der siges følgende: „Forsaavidt angaar Tilførselen af Raavarer og Driftsmidler til Landbruget, for hvilken Import Landbruget selv tilvejebringer langt mere end fuld Valutadækning, maa det principielt anses for overordentlig uheldigt, om Lovgivningsmagten lader Tilførselen af disse Varer blive gjort afhængig af Valutaraadets eller nogen anden Forsamlings Skøn og Afgørelse“. Og der tilføjes: „Med de forhaandenværende gode Udsigter for Genaabningen af et frit engelsk Marked er det af afgørende Betydning, ikke blot for Landbruget, men for hele Landets Økonomi, at disse Tilførsler faar Lov til at foregaa frit og uhindret op til den naturlige Begrænsning, der fremkommer ved hver enkelt Landmands Skøn over de Kvantiteter, der under de givne Omstændigheder for ham er nødvendige og rentable“. Man kunde fortsætte videre med at læse op af Skrivelsen, men det skal jeg ikke trætte Forsamlingen med.

Det ærede Medlem fra Sæby (Pinstруп), som talte her i Gaar, udtalte sig saaledes: Hold Fingrene borte fra Landbruget. Det er et ubeskyttet Erhverv, og derfor skal det have Lov til at arbejde i Frihed. Dette vil jeg gerne understrege, jeg tror, det er rigtigt. Og naar Valutaraadet ikke ved at faa Bankerne til at nægte at give Kredit — det var jo til en Begyndelse det eneste Vaaben, som Valutaraadet havde — var i Stand til at hæve Kronekursen, tror jeg heller ikke, det vil hjælpe, hvis man gaar til at forbyde Importen. Thi de uheldige Spekulationer i Valuta, som dog ganske sikkert har haft meget stor Indflydelse paa vore Valutaforhold, paa den daarlige Kronekurs, kan jo fortsættes uhindret af denne Lov; man kan forhindre, at Transithandelen kan komme til at foregaa fra danske Havne, men Valutaraadet kan ikke faa nogen Indflydelse paa, hvorvidt den kan komme til at foregaa fra Nabolandenes Havne; Fordelen herved for os turde imidlertid være meget tvivlsom.

Man siger saa smukt, at det er særlig Luksusimporten, man vil forbyde, og det vilde ikke være noget at sige til, om der kunde træffes visse Forholdsregler paa dette Omraade, naar det blot ikke samtidig kom til at virke som en Varefordyrelse for almindelige Forbrugsvarer, som hele Samfundet vil komme til at betale. Luksus er imidlertid et ret bøjeligt Begreb, og vi maa vel ogsaa være klare over, at der importeres adskillige Luksusvarer, som vi af forskellige Grunde ikke har saa megen Lyst til at røre ved for Øjeblikket. Vil